

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 757

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 13 august 2025

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 148 din 27 martie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) și ale art. 351 alin. (2) din Codul de procedură penală	2–4		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
166. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate privind aprobarea Metodologiei pentru stabilirea structurii comisiilor de evaluare în vederea acreditării unităților sanitare din ambulatoriu, pentru primul ciclu de acreditare	5–6		
5.237. — Ordin al ministrului investițiilor și proiectelor europene pentru modificarea și completarea schemei de ajutor <i>de minimis</i> „Sprijin pentru înființarea de întreprinderi sociale în mediul rural” aferentă Programului Incluziune și demnitate socială, prioritate: P03. Protejarea dreptului la demnitate socială, obiectiv specific: ESO4.1. Îmbunătățirea accesului la piața muncii și măsuri de activare pentru toate persoanele aflate în căutarea unui loc de muncă, în special pentru tineri, îndeosebi prin implementarea Garanției pentru tineret, pentru șomerii de lungă durată și grupurile defavorizate de pe piața muncii și pentru persoanele		inactive, precum și prin promovarea desfășurării de activități independente și a economiei sociale (FSE+), acțiunea 3.2, aprobată prin Ordinul ministrului investițiilor și proiectelor europene nr. 5.700/2023	7–8
		5.238. — Ordin al ministrului investițiilor și proiectelor europene pentru modificarea și completarea Schemei de ajutor <i>de minimis</i> „Sprijin pentru înființarea de întreprinderi sociale în mediul urban”, aferentă Programului Educație și Ocupare, prioritate: 4. Antreprenoriat și economie socială, obiectiv specific: ESO4.1. Îmbunătățirea accesului la piața muncii și măsuri de activare pentru toate persoanele aflate în căutarea unui loc de muncă, în special pentru tineri, îndeosebi prin implementarea Garanției pentru tineret, pentru șomerii de lungă durată și grupurile defavorizate de pe piața muncii și pentru persoanele inactive, precum și prin promovarea desfășurării de activități independente și a economiei sociale (FSE+), măsura 4.a.2, aprobată prin Ordinul ministrului investițiilor și proiectelor europene nr. 5.702/2023	9–10
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE			
		Decizia nr. 247 din 23 iunie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	11–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 148

din 27 martie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) și ale art. 351 alin. (2) din Codul de procedură penală

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 și ale art. 351 alin. (2) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Nicodim Eugen Lupea în Dosarul nr. 209/62/2020 al Curții de Apel Brașov — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.283D/2020.

2. La apelul nominal se prezintă autorul excepției de neconstituționalitate. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul excepției a depus la dosar mai multe cereri, prin care solicită: recuzarea Plenului Curții Constituționale, strămutarea cauzei la o altă instanță de același grad, suspendarea judecării cauzei până la soluționarea cererii de recuzare și examinarea a două excepții de neconstituționalitate, invocate direct în fața Curții Constituționale.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea cererilor menționate.

5. Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, se opune cererilor formulate, solicitând respingerea acestora. În acest sens, arată că, potrivit art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, procedura jurisdicțională prevăzută de această lege se completează cu regulile procedurii civile, în măsura în care ele sunt compatibile cu natura procedurii în fața Curții Constituționale, iar compatibilitatea se hotărăște exclusiv de Curte.

6. Deliberând asupra cererilor formulate de către autorul excepției, în temeiul dispozițiilor art. 1 și 55 din Legea nr. 47/1992, coroborate cu dispozițiile art. 142 din Codul de procedură civilă, Curtea respinge cererile de recuzare, strămutare și suspendare a cauzei, ca inadmisibile, având în vedere că în procedura din fața instanței de contencios constituțional nu sunt permise recuzarea judecătorilor Curții Constituționale și suspendarea cauzei, iar Curtea Constituțională este unica autoritate de jurisdicție constituțională din România. În ceea ce privește solicitarea autorului excepției de a extinde obiectul excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta nu poate fi primită, întrucât, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești (...)”, iar alin. (4) al aceluiași articol prevede că „Sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți (...)”. Cadrul procesual specific al excepției de neconstituționalitate este cel fixat prin actul de sesizare a Curții

Constituționale de către instanța de judecată în fața căreia a fost invocată excepția. Prin urmare, în fața Curții Constituționale obiectul excepției nu poate fi altul decât cel stabilit prin încheierea de sesizare. O extindere a acestuia, ca urmare a admiterii cererii făcute în fața Curții de către o parte, excedează cadrului stabilit prin Legea nr. 47/1992. Așa fiind, Curtea se va pronunța asupra excepției de neconstituționalitate astfel cum aceasta a fost formulată în fața instanței de judecată.

7. Autorul excepției de neconstituționalitate, având cuvântul, solicită admiterea acestuia, reiterând motivele de neconstituționalitate reținute în încheierea de sesizare a Curții Constituționale.

8. Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 351 alin. (2) din Codul de procedură penală, întrucât norma procesual penală criticată nu are legătură cu cauza în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, respectiv de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

9. Prin Încheierea penală nr. 96/CP din 4 august 2020, pronunțată în Dosarul nr. 209/62/2020, **Curtea de Apel Brașov — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 și ale art. 351 alin. (2) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Nicodim Eugen Lupea într-o cauză având ca obiect contestația formulată împotriva încheierii prin care judecătorul de cameră preliminară a respins, ca neîntemeiată, plângerea împotriva unei soluții de clasare. La termenul din 30 iulie 2020, instanța de judecată, din oficiu, în temeiul dispozițiilor art. 341 și ale art. 351 alin. (2) din Codul de procedură penală, a pus în discuție admisibilitatea contestației formulate de autor, prilej cu care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate. Contestația formulată de autor a fost respinsă de instanța de judecată ca inadmisibilă.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, astfel cum reiese din încheierile din 30 iulie 2020 și din 4 august 2020 (încheierea de sesizare), pronunțate în Dosarul nr. 209/62/2020 al Curții de Apel Brașov — Secția penală, autorul acesteia susține că, prin punerea în discuție, cu titlu prealabil, a admisibilității contestației este privat de posibilitatea de a formula o cale de atac împotriva încheierii prin care tribunalul a soluționat plângerea sa împotriva unei ordonanțe de clasare a cauzei.

11. **Curtea de Apel Brașov — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, reține că în jurisprudența Curții Constituționale s-a statuat în mod constant că legiuitorul poate limita numărul căilor de atac. Or, Curtea a statuat într-o jurisprudență constantă că sintagma „în condițiile legii”, cuprinsă în dispozițiile art. 129 din Constituție, se referă la condițiile procedurale de exercitare a căilor de atac și nu are în vedere imposibilitatea exercitării

oricărei căi de atac împotriva hotărârilor judecătorești prin care se soluționează fondul cauzei (a se vedea, Decizia nr. 45 din 14 martie 2000 și Decizia nr. 84 din 4 mai 2000). Totodată, instituirea unor reguli privind accesul la justiție nu contravine Constituției cât timp le este asigurată părților interesate utilizarea căilor de atac.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, înscrisurile comunicate la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 341 și ale art. 351 alin. (2) din Codul de procedură penală. Având în vedere însă susținerile autorului excepției, astfel cum au fost reținute în încheierile din 30 iulie 2020 și din 4 august 2020 (încheierea de sesizare), pronunțate în Dosarul nr. 209/62/2020 al Curții de Apel Brașov — Secția penală, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, modificate prin prevederile art. II pct. 94 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016, și ale art. 351 alin. (2) din Codul de procedură penală, modificate prin prevederile art. 102 pct. 226 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesuale penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013, care au următorul cuprins:

— Art. 341 alin. (8): „(8) *Încheierea prin care s-a pronunțat una dintre soluțiile prevăzute la alin. (6), alin. (7) pct. 1, pct. 2 lit. a), b) și d) și alin. (71) este definitivă.*”;

— Art. 351 alin. (2): „(2) *Instanța este obligată să pună în discuție cererile procurorului, ale părților sau ale celorlalți subiecți procesuali și excepțiile ridicate de aceștia sau din oficiu și să se pronunțe asupra lor prin încheiere motivată.*”

16. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, normele procesuale penale criticate sunt contrare dispozițiilor art. 21 alin. (1)-(3) privind accesul liber la justiție și dreptul părților la un proces echitabil și ale art. 24 alin. (1) și (2) referitor la dreptul la apărare.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 351 alin. (2) din Codul de procedură penală, Curtea constată că, astfel cum a fost formulată, aceasta ridică o problemă de admisibilitate din punctul de vedere al structurii excepției de neconstituționalitate, expres consacrată de dispozițiile art. 10 alin. (2) raportat la art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, câtă vreme autorul invocă dispozițiile constituționale privind accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare fără să formuleze o motivare din care să rezulte în ce constă contrarietatea față de prevederile constituționale invocate. Or, reținerea acestei cauze de

inadmisibilitate constituie un motiv dirimant, cu efect peremptoriu în ceea ce privește analiza pe fond a excepției.

18. Prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, Curtea a statuat că, chiar dacă excepția de neconstituționalitate este în mod formal motivată, dar motivarea în sine nu are nicio legătură cu textul de lege criticat, iar textul de referință este unul general, Curtea va respinge excepția ca inadmisibilă, fiind contrară art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992. Curtea a precizat că aceeași soluție va fi urmată și în cazul în care excepția de neconstituționalitate nu cuprinde motivarea ca element al său, iar din textul constituțional invocat nu se poate desluși în mod rezonabil vreo critică de neconstituționalitate, fie din cauza generalității sale, fie din cauza lipsei rezonabile de legătură cu textul criticat. În acest sens, Curtea, prin Decizia nr. 785 din 16 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 9 septembrie 2011, a stabilit că „simpla enumerare a unor dispoziții constituționale sau convenționale nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate. Dacă ar proceda la examinarea excepției de neconstituționalitate motivate într-o asemenea manieră eliptică, instanța de control constituțional s-ar substitui autorului acesteia în formularea unor critici de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil, însă, în condițiile în care art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 precizează că *«sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției și va fi însoțită de dovezile depuse de părți»*”.

19. Prin urmare, având în vedere că, în prezenta cauză, autorul excepției de neconstituționalitate a procedat la simpla enumerare a dispozițiilor legale criticate și la precizarea normelor constituționale pretins încălcate, fără a prezenta motive sau argumente în susținerea excepției de neconstituționalitate, și cum din această formulare a excepției nu se poate deduce, în mod rezonabil, vreo critică de neconstituționalitate, ținând seama de exigențele dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, care stabilesc că sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 351 alin. (2) din Codul de procedură penală este inadmisibilă.

20. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, Curtea reține că, atât în forma anterioară modificării prin prevederile art. II pct. 94 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016, cât și în forma ulterioară acestei modificări — cu păstrarea soluției legislative criticate —, acestea au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate și în prezenta cauză și față de critici similare.

21. Astfel, prin Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 886 din 5 decembrie 2014, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, atât soluția, cât și considerentele deciziei mai sus menționate regăsindu-se în numeroase decizii ulterioare ale Curții, cum ar fi Decizia nr. 663 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 22 ianuarie 2015; Decizia nr. 58 din 24 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 17 aprilie 2015; Decizia nr. 139 din 12 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2015; Decizia nr. 233 din 7 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 11 iunie 2015; Decizia nr. 294 din 28 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 432 din 17 iunie 2015; Decizia nr. 408 din 28 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 521

din 13 iulie 2015; Decizia nr. 446 din 16 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 614 din 13 august 2015; Decizia nr. 384 din 7 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 534 din 15 iulie 2016; Decizia nr. 453 din 28 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 908 din 11 noiembrie 2016; Decizia nr. 755 din 13 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 2 februarie 2017; Decizia nr. 789 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 21 februarie 2017; Decizia nr. 434 din 22 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 865 din 2 noiembrie 2017; Decizia nr. 563 din 19 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 961 din 5 decembrie 2017; Decizia nr. 801 din 5 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 16 februarie 2018; Decizia nr. 485 din 17 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 976 din 4 decembrie 2019; Decizia nr. 487 din 17 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 931 din 19 noiembrie 2019; Decizia nr. 44 din 4 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 16 aprilie 2020, și Decizia nr. 101 din 5 martie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 755 din 1 august 2024.

22. În motivarea soluției sale, în Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, mai sus citată, paragraful 25, Curtea a reținut că încheierea prin care s-a pronunțat una dintre soluțiile prevăzute de dispozițiile art. 341 alin. (6) și alin. (7) pct. 1 și pct. 2 lit. a), b) și d) din Codul de procedură penală este definitivă, însă acest fapt nu este de natură să afecteze constituționalitatea textului de lege criticat, deoarece stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, atât prevederile art. 129, cât și cele ale art. 126 alin. (2) din Constituție fac referire la „condițiile legii” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată urmând să fie prevăzute „numai prin lege”. Curtea a mai statuat că dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală nu aduc atingere nici dreptului la apărare consacrat de prevederile art. 24 din Legea fundamentală și nici accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil, prevăzute de dispozițiile art. 21 din Constituție și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât nu înlătură posibilitatea de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces judecat de către o instanță independentă, imparțială

și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil. Nicio prevedere a Legii fundamentale și a actelor normative internaționale invocate de autorul excepției nu reglementează dreptul la exercitarea căilor de atac în orice cauză. Astfel, prevederile art. 129 din Constituție stipulează că părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac numai în condițiile legii.

23. Tot în Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, precitată, paragraful 26, Curtea a constatat că eliminarea căilor de atac în această materie este justificată de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 340 și 341 din Codul de procedură penală. Astfel, legiuitorul a urmărit să asigure celeritatea procedurii și obținerea în mod rapid a unei hotărâri definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar cu privire la soluția procurorului, având în vedere natura cauzelor vizate de dispozițiile art. 340 și 341 din Codul de procedură penală, cauze în care nu se judecă infracțiunea care a format obiectul cercetării sau al urmăririi penale, ci soluția de neurmărire sau netrimite în judecată dispusă de procuror.

24. Referitor la dreptul la un recurs efectiv, consacrat de dispozițiile art. 13 din Convenție, prin Decizia nr. 485 din 17 septembrie 2019, citată anterior, paragraful 44, Curtea a reținut că acest drept nu semnifică asigurarea unei căi de atac împotriva unei hotărâri judecătorești, ci impune existența în dreptul intern a unei căi procedurale care să permită prevalarea de drepturile și libertățile consacrate de Convenție. Astfel, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, dispozițiile art. 13 din Convenție garantează o cale legală internă care să ofere posibilitatea de a obține examinarea pe fond a unei „plângeri admisibile” întemeiate pe prevederile Convenției și să asigure un remediu adecvat (Hotărârea din 16 iulie 2014, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Ališić și alții împotriva Bosniei și Herțegovinei, Croației, Serbiei, Sloveniei și Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei*, paragraful 131). Or, dispozițiile art. 341 din Codul de procedură penală — prin reglementarea procedurii plângerii împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimite în judecată — sunt de natură să asigure îndeplinirea acestei exigențe convenționale, așa cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 434 din 22 iunie 2017, citată anterior, paragraful 30.

25. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate pronunțată prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 351 alin. (2) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Nicodim Eugen Lupea în Dosarul nr. 209/62/2020 al Curții de Apel Brașov — Secția penală.
2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Brașov — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 martie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE MANAGEMENT AL CALITĂȚII ÎN SĂNĂTATE

ORDIN

**privind aprobarea Metodologiei pentru stabilirea structurii
comisiilor de evaluare în vederea acreditării unităților sanitare
din ambulatoriu, pentru primul ciclu de acreditare**

Având în vedere:

— Referatul Unității de evaluare și acreditare a unităților sanitare din ambulatoriu aprobat cu nr. 2.816 din 8 august 2025;

— dispozițiile art. 249 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu cele ale art. 1 alin. (2) și (4), art. 2 lit. d¹)-d³), e) și f), art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1), art. 6 lit. c) și g), art. 7 și ale art. 13 alin. (5) lit. a) din Legea nr. 185/2017 privind asigurarea calității în sistemul de sănătate, cu modificările și completările ulterioare;

— Metodologia de evaluare și acreditare a unităților sanitare din ambulatoriu, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate nr. 358/2019, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Colegiului director al Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate nr. 10 din 31.07.2025*) pentru aprobarea metodologiei pentru stabilirea structurii comisiilor de evaluare în vederea acreditării unităților sanitare din ambulatoriu, pentru primul ciclu de acreditare,

în temeiul art. 13 alin. (6) din Legea nr. 185/2017, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate
emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia pentru stabilirea structurii comisiilor de evaluare în vederea acreditării unităților sanitare din ambulatoriu, pentru primul ciclu de acreditare, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate,
Valentin-Florin Ciocan

București, 8 august 2025.
Nr. 166.

*) Hotărârea Colegiului director al Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate nr. 10/2025 nu a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ANEXĂ

METODOLOGIE

**privind stabilirea structurii comisiilor de evaluare în vederea acreditării unităților sanitare din ambulatoriu,
pentru primul ciclu de acreditare**

Art. 1. — (1) Prezenta metodologie privind stabilirea structurii comisiilor de evaluare în vederea acreditării unităților sanitare din ambulatoriu, pentru primul ciclu de acreditare, denumită în continuare *metodologie*, reglementează regulile pentru stabilirea structurii comisiilor de evaluare pe categorii profesionale, precum și algoritmul în vederea determinării numărului de membri ai comisiilor necesari evaluării fiecărei unități sanitare din ambulatoriu, pentru locația unde se furnizează servicii de sănătate în regim ambulatoriu supuse evaluării în vederea acreditării.

(2) Metodologia urmărește îndeplinirea necesității majore de creștere a nivelului profesional și a calității prestației tuturor evaluatorilor de servicii de sănătate specializați în evaluarea unităților sanitare din ambulatoriu, denumiți în continuare *evaluatori*, în cadrul procesului de evaluare. Astfel, are în vedere asigurarea premisei primordiale pentru o evaluare comparativă

corectă a unităților sanitare din ambulatoriu în cadrul primului ciclu de acreditare, acordarea unor niveluri de acreditare conforme cu realitatea, reducerea riscului de subiectivism și de favorizare involuntară a unor unități sanitare, respectiv de discriminare a altora în raport cu indicatorii comuni din standardele de acreditare, consecințe majore ale nivelului profesional și experienței practice diferite ale membrilor comisiilor de evaluare.

Art. 2. — În cadrul prezentei metodologii se utilizează următoarele abrevieri:

ANMCS — Autoritatea Națională de Management al Calității în Sănătate;

UEAUSA — Unitatea de evaluare și acreditare a unităților sanitare din ambulatoriu;

FCD — fișa de calcul al duratei vizitei de evaluare.

Art. 3. — Termenii utilizați în prezenta metodologie au următoarele semnificații:

a) *evaluator de servicii de sănătate* — persoană definită la art. 2 lit. l) din Legea nr. 185/2017 privind asigurarea calității în sistemul de sănătate, cu modificările și completările ulterioare, specializată în domeniul managementului calității serviciilor de sănătate, care a obținut, în condițiile legii, certificatul de absolvire a programului de formare și perfecționare pentru evaluatori de servicii de sănătate în ambulatoriu;

b) *comisia de evaluare în vederea acreditării unității sanitare din ambulatoriu*, denumită în continuare *comisia de evaluare* — structură constituită din evaluatori de servicii de sănătate pentru fiecare unitate sanitară din ambulatoriu, pentru locația unde se furnizează servicii de sănătate în regim ambulatoriu supuse evaluării, în funcție de dimensiunea, specificul și complexitatea acesteia, în baza metodologiei de constituire a comisiilor de evaluare elaborate de către structurile de specialitate ale ANMCS;

c) *coordonatorul comisiei de evaluare* — angajat al ANMCS care coordonează activitatea comisiei de evaluare desemnate prin ordin al președintelui ANMCS;

d) *Registrul ANMCS al evaluatorilor de servicii de sănătate*, denumit în continuare *Registrul evaluatorilor* — document cumulativ constituit din registrele evaluatorilor ANMCS specializați pe categorii de activități, prevăzute la art. 2 lit. m) din Legea nr. 185/2017, cu modificările și completările ulterioare;

e) *categorie profesională* — organizarea distinctă a evaluatorilor activi înscrși în Registrul ANMCS al evaluatorilor de servicii de sănătate specializați pentru evaluarea unităților sanitare din ambulatoriu, în funcție de profesiile declarate în scris sau reieșind din dosarul personal ca fiind de bază (medic, asistent medical, alte profesii);

f) *fișa de calcul al duratei vizitei de evaluare (FCD)* — document cumulativ specific fiecărei unități sanitare din ambulatoriu, pentru locația unde se furnizează servicii de sănătate în regim ambulatoriu supuse evaluării, aprobat prin ordin al președintelui ANMCS, care reprezintă, în varianta electronică de calcul tabelar, instrumentul utilizat de către Serviciul de evaluare unități sanitare din ambulatoriu din cadrul UEAUSA în vederea calculării duratei vizitei de evaluare și a numărului de evaluatori necesari în vederea efectuării acesteia în condiții optime;

g) *președinte al comisiei de evaluare* — medicul cu cea mai mare experiență în evaluare (număr de evaluări în actualul ciclu de acreditare) sau, pentru comisiile în a căror componență sunt doi sau mai mulți medici, în caz de egalitate a numărului de evaluări, primul medic repartizat în cadrul ședinței de repartizare aleatorie.

Art. 4. — Numărul evaluatorilor ce intră în componența fiecărei comisii de evaluare se stabilește astfel încât timpul necesar desfășurării vizitei de evaluare să nu depășească 5 zile și 8 ore pe zi.

Art. 5. — (1) Stabilirea numărului de evaluatori ce sunt necesari pentru desfășurarea vizitei de evaluare se realizează utilizând succesiv următorii pași:

Art. 8. — Se stabilește numărul total de evaluatori care intră în structura comisiilor de evaluare (număr și categorie profesională) conform prevederilor art. 4 și 5, după cum urmează:

Numărul total de evaluatori în comisie, din care:	Număr de evaluatori — medici —	Număr de evaluatori — asistenți medicali —	Număr de evaluatori — alte categorii profesionale —
2	1	1*	0
3	1	1	1
4	2	1	1
5	2	2	1
6	2	2	2

* Evaluatorul va fi selectat din lista evaluatorilor „alte profesii și asistenți medicali”, indiferent de categoria profesională din care acesta face parte.

a) se identifică, în baza FCD întocmite pentru locația unde se furnizează servicii de sănătate în regim ambulatoriu supuse evaluării, numărul de ore necesar completării tuturor instrumentelor de lucru aplicabile în timpul vizitei de evaluare (durata vizitei efective în unitatea sanitară din ambulatoriu, pentru locația unde se furnizează servicii de sănătate în regim ambulatoriu supuse evaluării, exceptând timpul alocat pre-vizitei și post-vizitei);

b) comisia de evaluare se constituie prin repartizare aleatorie în conformitate cu prevederile în vigoare și este formată din minimum 2 evaluatori din categoriile medic și asistent medical sau alte profesii;

c) numărul de ore rezultat în urma calculării duratei vizitei de evaluare prin FCD se împarte la 2, acesta fiind numărul minim de evaluatori în componența unei comisii de evaluare, din care minimum un medic;

d) în situația în care se constată depășirea a 5 zile și 8 ore pe zi/evaluator, în condițiile prevederilor art. 4, numărul de ore rezultat în urma calculării duratei vizitei de evaluare prin FCD, împărțirea este făcută la 3; pașii se repetă până la încadrarea în cele 5 zile și 8 ore pe zi/evaluator, mărimea comisiei de evaluare fiind dată de numărul astfel identificat.

(2) Dintre membrii comisiei de evaluare, calitatea de președinte o îndeplinește medicul cu cel mai mare număr de evaluări în actualul ciclu de acreditare; la începutul primului ciclu de acreditare a unităților sanitare din ambulatoriu, calitatea de președinte o îndeplinește primul medic extras în cadrul procesului de repartizare aleatorie a evaluatorilor în comisiile de evaluare, atribuțiile acestuia fiind stabilite conform reglementărilor în vigoare.

Art. 6. — (1) Comisia de evaluare este coordonată de un angajat din cadrul ANMCS desemnat prin ordin al președintelui ANMCS.

(2) Atribuțiile coordonatorului comisiei de evaluare sunt stabilite conform reglementărilor în vigoare.

Art. 7. — La stabilirea componenței pe categorii profesionale a comisiei de evaluare, pentru desfășurarea evaluării în bune condiții se au în vedere următoarele criterii:

a) activitățile și procesele desfășurate la nivelul unităților sanitare din ambulatoriu, pentru locația unde se furnizează servicii de sănătate în regim ambulatoriu supuse evaluării și, după caz, specificul listelor de verificare utilizate în procesul de evaluare, respectiv aferente sectorului medical (managementul clinic) și nemedical (managementul organizațional);

b) numărul evaluatorilor necesari, respectiv evaluatorii de servicii de sănătate specializați în evaluarea unităților sanitare din ambulatoriu;

c) principiul evaluare de către egali, conform căruia evaluarea activităților/proceselor desfășurate se face de către unul sau mai mulți evaluatori ce aparțin categoriei profesionale similare angajaților din unitatea sanitară din ambulatoriu care desfășoară activitățile/procesele respective la locația unde se furnizează servicii de sănătate în regim ambulatoriu supuse evaluării.

MINISTERUL INVESTIȚIILOR ȘI PROIECTELOR EUROPENE

O R D I N

**pentru modificarea și completarea schemei de ajutor *de minimis*
„Sprijin pentru înființarea de întreprinderi sociale în mediul rural”**

afereză Programului Incluziune și demnitate socială, prioritate: P03. Protejarea dreptului la demnitate socială, obiectiv specific: ESO4.1. Îmbunătățirea accesului la piața muncii și măsuri de activare pentru toate persoanele aflate în căutarea unui loc de muncă, în special pentru tineri, îndeosebi prin implementarea Garanției pentru tineret, pentru șomerii de lungă durată și grupurile defavorizate de pe piața muncii și pentru persoanele inactive, precum și prin promovarea desfășurării de activități independente și a economiei sociale (FSE+), acțiunea 3.2, aprobată prin Ordinul ministrului investițiilor și proiectelor europene nr. 5.700/2023

Având în vedere prevederile:

— Regulamentului (UE) 2021/1.060 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2021 de stabilire a dispozițiilor comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european Plus, Fondul de coeziune, Fondul pentru o tranziție justă și Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură și de stabilire a normelor financiare aplicabile acestor fonduri, precum și Fondului pentru azil, migrație și integrare, Fondului pentru securitate internă și Instrumentului de sprijin financiar pentru managementul frontierelor și politica de vize, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului (UE) 2023/2.831 al Comisiei din 13 decembrie 2023 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis*;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Avizul Consiliului Concurenței nr. 9.069 din 23.07.2025,

văzând Referatul de aprobare al Direcției generale programe europene capital uman nr. G2025 — 85.603 din 30.07.2025,

în temeiul art. 14 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 52/2018 privind organizarea și funcționarea Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul investițiilor și proiectelor europene emite prezentul ordin.

Art. I. — Schema de ajutor *de minimis* „Sprijin pentru înființarea de întreprinderi sociale în mediul rural” afereză Programului Incluziune și demnitate socială, prioritate: P03. Protejarea dreptului la demnitate socială, obiectiv specific: ESO4.1. Îmbunătățirea accesului la piața muncii și măsuri de activare pentru toate persoanele aflate în căutarea unui loc de muncă, în special pentru tineri, îndeosebi prin implementarea Garanției pentru tineret, pentru șomerii de lungă durată și grupurile defavorizate de pe piața muncii și pentru persoanele inactive, precum și prin promovarea desfășurării de activități independente și a economiei sociale (FSE+), acțiunea 3.2, aprobată prin Ordinul ministrului investițiilor și proiectelor europene nr. 5.700/2023, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1017 din 8 noiembrie 2023, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3, după punctul 14 se introduc patru noi puncte, punctele 15-18, cu următorul cuprins:

„15. *producție agricolă primară* — producția de produse ale solului și ale creșterii animalelor, enumerate în anexa I la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, fără a se mai efectua o altă operațiune de modificare a naturii produselor respective;

16. *produse pescărești și de acvacultură* — produsele definite la art. 5 lit. (a) și (b) din Regulamentul (UE) nr. 1.379/2013;

17. *producția primară de produse pescărești și de acvacultură* — toate operațiunile legate de pescuitul, creșterea sau cultivarea organismelor acvatice, precum și activitățile desfășurate în ferme sau la bord necesare pentru pregătirea unui animal sau a unei plante pentru prima vânzare, inclusiv tranșarea, filetarea sau congelarea, și prima vânzare către revânzători sau prelucrători;

18. *prelucrarea și comercializarea produselor pescărești și de acvacultură* — toate operațiunile, inclusiv manipularea, tratarea și transformarea, efectuate după momentul debarcării sau al

recoltării, în cazul acvaculturii, care au ca rezultat un produs prelucrat, precum și distribuția acestuia.”

2. La articolul 5, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Prezenta schemă *de minimis* nu se aplică:

a) ajutoarelor acordate întreprinderilor care își desfășoară activitatea în domeniul producției primare de produse pescărești și de acvacultură;

b) ajutoarelor acordate întreprinderilor care desfășoară activități de prelucrare și comercializare a produselor pescărești și de acvacultură, în cazul în care quantumul ajutoarelor este stabilit pe baza prețului sau a cantității de produse achiziționate sau introduse pe piață;

c) ajutoarelor acordate întreprinderilor care își desfășoară activitatea în domeniul producției primare de produse agricole;

d) ajutoarelor acordate întreprinderilor care desfășoară activități de prelucrare și comercializare a produselor agricole, în unul dintre următoarele cazuri:

(i) atunci când valoarea ajutoarelor este stabilită pe baza prețului sau a cantității de produse de acest tip achiziționate de la producători primari sau introduse pe piață de întreprinderile respective;

(ii) atunci când ajutoarele sunt condiționate de transferarea lor parțială sau integrală către producătorii primari;

e) ajutoarelor destinate activităților legate de export către țări terțe sau către alte state membre, respectiv ajutoarelor direct legate de cantitățile exportate, ajutoarelor destinate înființării și funcționării unei rețele de distribuție sau destinate altor cheltuieli curente legate de activitatea de export;

f) ajutoarelor condiționate de utilizarea preferențială a bunurilor și serviciilor naționale față de bunurile și serviciile importate.”

3. La articolul 7, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) valoarea totală a ajutoarelor *de minimis* acordate unei întreprinderi unice nu trebuie să depășească 300.000 de euro în nicio perioadă de 3 ani¹;

¹ Perioada de 3 ani care trebuie luată în considerare în sensul Regulamentului (UE) 2023/2.831 ar trebui evaluată în mod continuu. Pentru fiecare nou ajutor *de minimis* acordat trebuie luată în considerare valoarea totală a ajutoarelor *de minimis* acordate în ultimii 3 ani.”

4. La articolul 8, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Valoarea maximă a ajutoarelor *de minimis* de care poate beneficia o întreprindere unică cumulată cu valoarea alocării financiare ce se intenționează a se acorda în conformitate cu prevederile prezentei scheme nu va depăși echivalentul în lei a 300.000 de euro, calculată la momentul acordării ajutorului, în nicio perioadă de 3 ani calculată pe bază continuă. Aceste plafoane se aplică indiferent de forma ajutorului *de minimis* sau de obiectivul urmărit și indiferent dacă ajutorul este finanțat din surse naționale sau europene.”

5. La articolul 8, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În scopul verificării încadrării ajutorului *de minimis* în pragul de maximum 300.000 de euro, per întreprindere unică, precum și pentru stabilirea valorii în lei a ajutorului *de minimis* primit de fiecare întreprindere socială înființată, echivalentul în lei se calculează la cursul de schimb stabilit prin InforEuro, valabil la data acordării ajutorului *de minimis*, respectiv la data semnării contractului de subvenție.”

6. La articolul 11 alineatul (1), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) administratorul schemei va acorda un ajutor *de minimis* după ce va verifica faptul că suma totală a ajutoarelor *de minimis* acordate unei întreprinderi unice nu depășește 300.000 de euro, echivalent în lei, în nicio perioadă de 3 ani, fie din surse ale statului sau ale autorităților locale, fie din surse europene.”

7. La articolul 12, alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Pentru respectarea regulilor de cumul, solicitantul ajutorului *de minimis* va prezenta o declarație de eligibilitate, pe

propria răspundere, în care va menționa informațiile referitoare la orice alt ajutor *de minimis* primit în ultimii 3 ani anteriori datei de depunere a cererii de finanțare, cu respectarea prevederilor referitoare la întreprinderea unică.

(5) Ajutoarele *de minimis* acordate în cadrul prezentei scheme pot fi cumulate cu ajutoarele *de minimis* acordate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2023/2.831 al Comisiei din 13 decembrie 2023 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis*, în cazul ajutoarelor *de minimis* acordate întreprinderilor care prestează servicii de interes economic general, până la atingerea plafonului cumulat de 1.050.000 de euro per întreprindere unică. Ajutoarele *de minimis* acordate în condițiile prezentei scheme pot fi cumulate cu ajutoarele *de minimis* acordate în conformitate cu regulamentele (UE) nr. 1.408/2013 și (UE) nr. 717/2014 ale Comisiei în limita plafonului relevant prevăzut la art. 8 alin. (2) din prezenta schemă.”

8. La articolul 15, alineatele (2) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Valoarea totală estimată a ajutorului *de minimis* care va fi acordat în cadrul prezentei scheme, pe întreaga durată de aplicare a acesteia, este de 217.366.508,08 euro, respectiv de 1.071.790.778,05 echivalent în lei la cursul InforEuro din luna august 2023, de 4,9308 lei/1 euro, din care finanțarea Fondului social european este de 180.695.874,73 euro, iar contribuția națională este de 36.670.633,35 euro, echivalent în lei. Alocarea financiară distribuită pe surse de finanțare este următoarea:

a) pentru regiunile mai puțin dezvoltate: contribuția Uniunii Europene din Fondul social european Plus (FSE+) — 85% și contribuție națională — 15%;

b) pentru regiunea mai dezvoltată (București-Ilfov): contribuția Uniunii Europene din Fondul social european Plus (FSE+) — 40% și contribuție națională — 60%.

Valoarea totală estimată în lei (RON) a ajutorului *de minimis* care va fi acordat în cadrul prezentei scheme se actualizează la valoarea ajutoarelor *de minimis* de la data acordării acestora.

(6) Alocarea indicativă a bugetului pe ani și pe surse de finanțare este următoarea:

An	Tip regiune	Total fonduri euro						
		Total euro	Total fonduri publice euro				Contribuție proprie	
			Contribuție națională		Contribuție comunitară		Contribuție proprie	
			Procent %	Valoare euro	Procent %	Valoare euro		
2025	Regiune mai dezvoltată	8.131.314,25	60	4.878.788,55	40	3.252.525,70	0	0
	Regiuni mai puțin dezvoltate	187.498.543,02	15	28.124.781,45	85	159.373.761,57	0	0
2026	Regiune mai dezvoltată	903.479,36	60	542.087,62	40	361.391,74	0	0
	Regiuni mai puțin dezvoltate	20.833.171,45	15	3.124.975,72	85	17.708.195,73	0	0
Total		217.366.508,08		36.670.633,35		180.695.874,73	0	0”

9. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — Numărul maxim de beneficiari de ajutor *de minimis* în cadrul prezentei scheme este de 3.433 de întreprinderi.”

Art. II. — În cuprinsul schemei de ajutor *de minimis*, orice trimitere la Regulamentul (UE) nr. 1.407/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 pentru aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis*, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează și se aplică, după caz, și prin raportare la prevederile Regulamentului (UE) 2023/2.831 al Comisiei.

Art. III. — În cuprinsul schemei de ajutor *de minimis*, după încetarea aplicabilității Regulamentului (UE) nr. 1.407/2013 al Comisiei, inclusiv a perioadei suplimentare de șase luni, conform prevederilor art. 7 alin. (4) din regulamentul de referință, pentru ajutoarele *de minimis* cărora, începând cu data de 1 ianuarie 2024, le sunt incidente prevederile Regulamentului (UE) 2023/2.831 al Comisiei, pragul maxim de încadrare este 300.000 euro, per întreprindere unică. Prevederile prezentului articol se aplică etapei de monitorizare a contractelor de subvenție încheiate începând cu data de 1 ianuarie 2024.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul investițiilor și proiectelor europene,
Dragoș-Nicolae Pislaru

București, 7 august 2025.
Nr. 5.237.

MINISTERUL INVESTIȚIILOR ȘI PROIECTELOR EUROPENE

ORDIN

pentru modificarea și completarea Schemei de ajutor *de minimis* „Sprijin pentru înființarea de întreprinderi sociale în mediul urban”, aferentă Programului Educație și Ocupare, prioritate: 4. Antreprenoriat și economie socială, obiectiv specific: ESO4.1. Îmbunătățirea accesului la piața muncii și măsuri de activare pentru toate persoanele aflate în căutarea unui loc de muncă, în special pentru tineri, îndeosebi prin implementarea Garanției pentru tineret, pentru șomerii de lungă durată și grupurile defavorizate de pe piața muncii și pentru persoanele inactive, precum și prin promovarea desfășurării de activități independente și a economiei sociale (FSE+), măsura 4.a.2, aprobată prin Ordinul ministrului investițiilor și proiectelor europene nr. 5.702/2023

Având în vedere prevederile:

— Regulamentului (UE) 2021/1.060 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2021 de stabilire a dispozițiilor comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european Plus, Fondul de coeziune, Fondul pentru o tranziție justă și Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură și de stabilire a normelor financiare aplicabile acestor fonduri, precum și Fondului pentru azil, migrație și integrare, Fondului pentru securitate internă și Instrumentului de sprijin financiar pentru managementul frontierelor și politica de vize, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului (UE) 2023/2.831 al Comisiei din 13 decembrie 2023 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis*;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Avizul Consiliului Concurenței nr. 9.070 din 23.07.2025,

văzând Referatul de aprobare al Direcției generale programe europene capital uman nr. G2025 — 85.604 din 30.07.2025,

în temeiul art. 14 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 52/2018 privind organizarea și funcționarea Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul investițiilor și proiectelor europene emite prezentul ordin.

Art. I. — Schema de ajutor *de minimis* „Sprijin pentru înființarea de întreprinderi sociale în mediul urban”, aferentă Programului Educație și Ocupare, prioritate: 4. Antreprenoriat și economie socială, obiectiv specific: ESO4.1. Îmbunătățirea accesului la piața muncii și măsuri de activare pentru toate persoanele aflate în căutarea unui loc de muncă, în special pentru tineri, îndeosebi prin implementarea Garanției pentru tineret, pentru șomerii de lungă durată și grupurile defavorizate de pe piața muncii și pentru persoanele inactive, precum și prin promovarea desfășurării de activități independente și a economiei sociale (FSE+), măsura 4.a.2, aprobată prin Ordinul ministrului investițiilor și proiectelor europene nr. 5.702/2023, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1018 din 8 noiembrie 2023, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3, după punctul 14 se introduc patru noi puncte, punctele 15-18, cu următorul cuprins:

„15. *producție agricolă primară* — producția de produse ale solului și ale creșterii animalelor, enumerate în anexa I la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, fără a se mai efectua o altă operațiune de modificare a naturii produselor respective;

16. *produse pescărești și de acvacultură* — produsele definite la art. 5 lit. (a) și (b) din Regulamentul (UE) nr. 1.379/2013;

17. *producția primară de produse pescărești și de acvacultură* — toate operațiunile legate de pescuitul, creșterea sau cultivarea organismelor acvatice, precum și activitățile desfășurate în ferme sau la bord necesare pentru pregătirea unui animal sau a unei plante pentru prima vânzare, inclusiv tranșarea, filetarea sau congelarea, și prima vânzare către revânzători sau prelucrători;

18. *prelucrarea și comercializarea produselor pescărești și de acvacultură* — toate operațiunile, inclusiv manipularea, tratarea și transformarea, efectuate după momentul debarcării sau al recoltării, în cazul acvaculturii, care au ca rezultat un produs prelucrat, precum și distribuția acestuia.”

2. La articolul 5, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Prezentă schemă *de minimis* nu se aplică:

a) ajutoarelor acordate întreprinderilor care își desfășoară activitatea în domeniul producției primare de produse pescărești și de acvacultură;

b) ajutoarelor acordate întreprinderilor care desfășoară activități de prelucrare și comercializare a produselor pescărești și de acvacultură, în cazul în care cuantumul ajutoarelor este stabilit pe baza prețului sau a cantității de produse achiziționate sau introduse pe piață;

c) ajutoarelor acordate întreprinderilor care își desfășoară activitatea în domeniul producției primare de produse agricole;

d) ajutoarelor acordate întreprinderilor care desfășoară activități de prelucrare și comercializare a produselor agricole, în unul dintre următoarele cazuri:

(i) atunci când valoarea ajutoarelor este stabilită pe baza prețului sau a cantității de produse de acest tip achiziționate de la producători primari sau introduse pe piață de întreprinderile respective;

(ii) atunci când ajutoarele sunt condiționate de transferarea lor parțială sau integrală către producătorii primari;

e) ajutoarelor destinate activităților legate de export către țări terțe sau către alte state membre, respectiv ajutoarelor direct legate de cantitățile exportate, ajutoarelor destinate înființării și funcționării unei rețele de distribuție sau destinate altor cheltuieli curente legate de activitatea de export;

f) ajutoarelor condiționate de utilizarea preferențială a bunurilor și serviciilor naționale față de bunurile și serviciile importate.”

3. La articolul 7, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) valoarea totală a ajutoarelor *de minimis* acordate unei întreprinderi unice nu trebuie să depășească 300.000 de euro în nicio perioadă de 3 ani¹;

¹ Perioada de 3 ani care trebuie luată în considerare în sensul Regulamentului (UE) 2023/2.831 ar trebui evaluată în mod continuu. Pentru fiecare nou ajutor *de minimis* acordat trebuie luată în considerare valoarea totală a ajutoarelor *de minimis* acordate în ultimii 3 ani.”

4. La articolul 8, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Valoarea maximă a ajutoarelor *de minimis* de care poate beneficia o întreprindere unică cumulată cu valoarea alocării financiare ce se intenționează a se acorda în conformitate cu prevederile prezentei scheme nu va depăși echivalentul în lei a 300.000 de euro, calculată la momentul acordării ajutorului, în nicio perioadă de 3 ani calculată pe bază continuă. Aceste plafoane se aplică indiferent de forma ajutorului *de minimis* sau de obiectivul urmărit și indiferent dacă ajutorul este finanțat din surse naționale sau europene.”

5. La articolul 8, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În scopul verificării încadrării ajutorului *de minimis* în pragul de maximum 300.000 de euro, per întreprindere unică, precum și pentru stabilirea valorii în lei a ajutorului *de minimis* primit de fiecare întreprindere socială înființată, echivalentul în lei se calculează la cursul de schimb stabilit prin InforEuro, valabil la data acordării ajutorului *de minimis*, respectiv la data semnării contractului de subvenție.”

6. La articolul 11 alineatul (1), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) administratorul schemei va acorda un ajutor *de minimis* după ce va verifica faptul că suma totală a ajutoarelor *de minimis* acordate unei întreprinderi unice nu depășește 300.000 de euro, echivalent în lei, în nicio perioadă de 3 ani, fie din surse ale statului sau ale autorităților locale, fie din surse europene;”.

7. La articolul 12, alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Pentru respectarea regulilor de cumul, solicitantul ajutorului *de minimis* va prezenta o declarație de eligibilitate, pe

propria răspundere, în care va menționa informațiile referitoare la orice alt ajutor *de minimis* primit în ultimii 3 ani anteriori datei de depunere a cererii de finanțare, cu respectarea prevederilor referitoare la întreprinderea unică.

(5) Ajutoarele *de minimis* acordate în cadrul prezentei scheme pot fi cumulate cu ajutoarele *de minimis* acordate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2023/2.831 al Comisiei din 13 decembrie 2023 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis*, în cazul ajutoarelor *de minimis* acordate întreprinderilor care prestează servicii de interes economic general, până la atingerea plafonului cumulată de 1.050.000 de euro per întreprindere unică. Ajutoarele *de minimis* acordate în condițiile prezentei scheme pot fi cumulate cu ajutoarele *de minimis* acordate în conformitate cu regulamentele (UE) nr. 1.408/2013 și (UE) nr. 717/2014 ale Comisiei în limita plafonului relevant prevăzut la art. 8 alin. (2) din prezenta schemă.”

8. La articolul 15, alineatele (2) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Valoarea totală estimată a ajutorului *de minimis* care va fi acordat în cadrul prezentei scheme, pe întreaga durată de aplicare a acesteia, este 273.510.500,05 euro, respectiv de 1.348.625.573,65 echivalent în lei la cursul InforEuro din luna august 2023, de 4,9308 lei/1 euro, din care finanțarea FSE+ este de 85%, respectiv 232.483.925,04 euro, iar contribuția națională este de 15%, respectiv 41.026.575,01 euro. Valoarea totală estimată în lei (RON) a ajutorului *de minimis* care va fi acordat în cadrul prezentei scheme se actualizează la valoarea ajutoarelor *de minimis* de la data acordării acestora.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

9. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — Numărul maxim de beneficiari de ajutor *de minimis* în cadrul prezentei scheme este de 4.705 de întreprinderi.”

Art. II. — În cuprinsul schemei de ajutor *de minimis*, orice trimitere la Regulamentul (UE) nr. 1.407/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 pentru aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis*, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează și se aplică, după caz, și prin raportare la prevederile Regulamentului (UE) 2023/2.831 al Comisiei.

Art. III. — În cuprinsul schemei de ajutor *de minimis*, după încetarea aplicabilității Regulamentului (UE) nr. 1.407/2013 al Comisiei, inclusiv a perioadei suplimentare de șase luni, conform prevederilor art. 7 alin. (4) din regulamentul de referință, pentru ajutoarele *de minimis* cărora, începând cu data de 1 ianuarie 2024, le sunt incidente prevederile Regulamentului (UE) 2023/2.831 al Comisiei, pragul maxim de încadrare este 300.000 euro, per întreprindere unică. Prevederile prezentului articol se aplică etapei de monitorizare a contractelor de subvenție încheiate începând cu data de 1 ianuarie 2024.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul investițiilor și proiectelor europene,
Dragoș-Nicolae Pîslaru

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 247

din 23 iunie 2025

Dosar nr. 2.974/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Mirela Vișan	— judecător la Secția I civilă
Adina Georgeta Ponea	— judecător la Secția I civilă
Mariana Hortolomei	— judecător la Secția I civilă
Gheorghe Liviu Zidaru	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Glodeanu	— judecător la Secția I civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Valentina Vrabie	— judecător la Secția a II-a civilă
Ștefan Ioan Lucaciuc	— judecător la Secția a II-a civilă
Mihaela Mîneran	— judecător la Secția a II-a civilă
Maria Hrudei	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cristinel Grosu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Pohrib	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Dumitrache	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 2.974/1/2025, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Mihaela Lorena Repana, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 3.243/86/2018*, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat, conform art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, nefiind formulate puncte de vedere de către părți.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Curtea de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal a dispus, prin Încheierea din 6 noiembrie 2024, în Dosarul nr. 3.243/86/2018*, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind următoarea chestiune de drept:

Dacă, în aplicarea dispozițiilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în ceea ce privește salarizarea funcționarilor publici din cadrul direcțiilor sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, determinarea salariului de bază stabilit de lege pentru anul 2022 se face cu includerea majorării salariului de bază cu 12,5% pentru complexitatea muncii, prevăzută de cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. b) pct. 5 din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017.

II. Dispozițiile legale care formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

8. Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (*Legea-cadru nr. 153/2017*):

8.1. Aplicarea legii

„Art. 38. — (...) (6) În situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit prezentei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022.”

8.2. Anexa nr. VIII cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. b) pct. 5: „Personalul din cadrul administrației publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor care își desfășoară activitatea în structurile de inspecție și control sau prin atribuțiile specifice contribuie în actul oficial de control, respectiv de inspector al Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor beneficiază de majorarea salariului de bază cu 12,5%”.

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept supusă interpretării

9. Prin Cererea adresată Tribunalului Suceava, înregistrată cu nr. 3.243/86/2018 din data de 26 septembrie 2018, disjunsă din Dosarul nr. 1.429/86/2018, reclamantii — funcționari publici, prin sindicat, au solicitat, în contradictoriu cu pârâta Direcția Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Suceava:

— anularea adreselor nr. xxxx/12.03.2018 și nr. xxxx/12.03.2018 prin care s-au soluționat contestațiile formulate în temeiul art. 37 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 împotriva deciziilor menționate în anexa nr. I la cerere;

— anularea deciziilor menționate în tabelul-anexă nr. I, ca urmare a admiterii contestațiilor formulate în temeiul art. 37 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 împotriva deciziilor menționate în anexa nr. I;

— obligarea pârâtei să emită noi decizii prin care să dispună acordarea sporului de 30% pentru condițiile de muncă, începând cu 1 ianuarie 2018;

— obligarea pârâtei la recalcularea și plata drepturilor salariale cuvenite, reprezentând diferența dintre drepturile salariale cuvenite prin acordarea sporului de 30%, aferente lunii ianuarie 2018 și drepturile salariale efectiv încasate, actualizate cu rata inflației și dobânda legală penalizatoare de la data scadenței fiecărei sume în parte și până la plata efectivă a acestui spor.

10. Prin Sentința nr. 192 din 7 martie 2019, Tribunalul Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal a admis acțiunea, a anulat cele două adrese din 12 martie 2018, precum și deciziile emise la data de 26 ianuarie 2018 privind stabilirea drepturilor salariale pentru funcționarii publici nominalizați în anexele la acțiune, și a obligat pârâta să emită pentru membrii de sindicat noi decizii de salarizare, în sensul acordării sporului de 30% pentru condiții deosebite de muncă vătămătoare/periculoase, calculat prin raportare la salariul de bază, începând cu data de 1 ianuarie 2018. Totodată, a obligat pârâta la calcularea și plata diferențelor salariale astfel rezultate, actualizate cu indicele de inflație la data plății, precum și la plata dobânzilor legale calculate de la data exigibilității drepturilor și până la achitarea lor efectivă.

11. Împotriva acestei sentințe s-a formulat recurs, iar, prin Decizia nr. 418 din 7 iunie 2021, Curtea de Apel Suceava a admis recursul, a casat sentința recurată și a trimis cauza spre rejudecare aceleiași instanțe.

12. Dosarul a fost reînregistrat pe rolul Tribunalului Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal cu nr. 3.243/86/2018*, în data de 24 iunie 2021.

13. Prin Sentința nr. 657 din 11 octombrie 2023, pronunțată în Dosarul nr. 3.243/86/2018*, Tribunalul Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal a admis acțiunea, a anulat cele două adrese din 12 martie 2018, precum și deciziile emise la data de 26 ianuarie 2018, și a obligat pârâta să emită noi decizii de salarizare, în sensul acordării sporului de 30% pentru condiții deosebite de muncă vătămătoare/periculoase, calculat prin raportare la salariul de bază, începând cu data de 1 ianuarie 2018 pentru o parte dintre membrii de sindicat și, respectiv, începând cu data de 1 decembrie 2020 pentru alți membrii de sindicat, cu recalcularea și plata diferențelor salariale astfel rezultate, actualizate cu indicele de inflație la data plății, precum și la plata dobânzilor legale penalizatoare calculate de la data exigibilității drepturilor și până la achitarea lor efectivă.

14. Împotriva acestei sentințe a declarat recurs pârâta, susținând, în esență, că după reorganizarea instituției au fost

emise, în luna august 2018, decizii pentru funcționarii publici care au exercitat cu caracter temporar funcții de conducere vacante, ulterior finalizării procesului de reorganizare stabilindu-se salariile de bază potrivit funcțiilor de conducere aferente (de director executiv, director executiv adjunct, șef serviciu, șef birou) prin emiterea unor noi decizii de salarizare, cu precizarea că pentru funcțiile de director executiv, director executiv adjunct și șef birou s-a acordat și sporul pentru condiții de muncă în cuantum de 30%.

15. Fiind vorba de un proces de reorganizare la nivelul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor (A.N.S.V.S.A.) și a unităților subordonate (inclusiv direcțiile sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor județene) și raportat la prevederile Hotărârii Guvernului nr. 917/2017 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, precum și a condițiilor de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” din administrația publică centrală (Hotărârea Guvernului nr. 917/2017), președintele A.N.S.V.S.A. a emis un nou Ordin, nr. 1.078/2.07.2018, cu privire la stabilirea cuantumului sporurilor privind condițiile de muncă pentru personalul din cadrul Direcției Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor Suceava (prin care încetează aplicabilitatea Ordinului nr. 628/5.02.2018).

16. În situația în care, începând cu data de 1 ianuarie 2018, salariile de bază din luna decembrie 2017, majorate cu procentul de 25%, sunt mai mari decât cele stabilite conform anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, majorate cu procente aferente gradației, se acordă salariile de bază stabilite potrivit anexei nr. VIII (care cuprind și gradația aferentă), potrivit prevederilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017.

17. În forma actuală a legii-cadru, sporurile specifice pentru condițiile de muncă nu pot fi acordate decât personalului care a avut acele sporuri în salariul brut existent în plată la 31 decembrie 2017 sau care, prin majorarea acestui salariu cu 25%, aplicabilă începând cu 1 ianuarie 2018, a ajuns la nivelul maxim de salarizare, determinat de grilele din anexe stabilite pentru anul 2022 și limitat la salariul din grilă. Astfel, personalul plătit din fondurile publice care nu a avut cuprinse în salariul brut, existent în plată la 31 decembrie 2017, sporurile specifice condițiilor de muncă și care, prin majorarea acestui salariu cu 25%, aplicabilă începând cu 1 ianuarie 2018, nu a ajuns la cuantum maxim prevăzut de lege pentru anul 2022, nu poate beneficia de sporurile pentru condițiile de muncă stabilite potrivit Hotărârii Guvernului nr. 917/2017.

18. La nivelul Direcției Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor Suceava s-au acordat sporuri pentru condiții de muncă în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 917/2017 și Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 628/5.02.2018, respectiv Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 1.078/2.07.2018, emis ca urmare a reorganizării instituției, doar pentru acea categorie de personal al cărui salariu a fost stabilit la grila din anul 2022, anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, în condițiile dispozițiilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, întrucât cu majorarea de 25% aplicată salariului din decembrie 2017 se depășea această grilă.

19. Acordarea sporurilor pentru condiții de muncă se poate face pentru persoanele care beneficiază de salariul de bază stabilit prin înmulțirea coeficienților din anexele la Legea-cadru nr. 153/2017 cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, precum și pentru persoanele care, în urma majorării salariilor de bază din decembrie 2017 cu un procent de 25%, vor beneficia de salariile de bază stabilite la nivelul celor pentru anul 2022.

20. Prin întâmpinare, intimatul-reclamant a solicitat respingerea recursului.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

21. Instanța de trimitere a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării ce rezultă din prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

22. În acest sens a reținut că litigiul de față se încadrează în sfera proceselor prevăzute de dispozițiile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, având în vedere că reclamantii — funcționari publici în cadrul Direcției Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor Suceava au formulat o cerere prin care au solicitat anularea unor decizii emise de angajator și recalcularea drepturilor salariale, în sensul acordării sporului de 30% pentru condiții deosebite de muncă, începând cu data de 1 ianuarie 2018.

23. Prin Sentința nr. 657 din 11 octombrie 2023, Tribunalul Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal a admis acțiunea, reținând în considerentele acesteia că sporul în discuție putea fi acordat de la momentul la care salariile reclamantilor ajungeau la nivelul maxim precizat în grila din anexele la Legea-cadru nr. 153/2017, pentru anul 2022. Concluzia primei instanțe este în acord cu cele statuate prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020 a Completului pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 22 ianuarie 2021.

24. În cauză este disputată modalitatea de stabilire a acestui nivel și, implicit, momentul la care pragul anterior menționat a fost atins. Mai exact, poziția părților este diferită cu privire la includerea în calculul salariului de bază a majorării de 12,5% pentru complexitatea muncii, prevăzută de cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. b) pct. 5 din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017.

25. Prin urmare, instanța de sesizare a reținut că este îndeplinită condiția de admisibilitate privind dependența dintre soluționarea cauzei și lămurirea chestiunii de drept identificate.

26. Totodată, s-a arătat că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și această chestiune de drept nici nu face obiectul unei întrebări prealabile ori a unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

27. Recurenta-pârâtă a considerat că sunt îndeplinite condițiile cumulative de admisibilitate pentru declanșarea procedurii în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

28. Intimații-reclamanți au apreciat că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la includerea în grila de salarizare a majorării pentru complexitatea muncii, deoarece, pe de o parte, această majorare se referă la alte categorii de funcționari decât reclamantii din prezenta cauză și, pe de altă parte, majorarea de 12,5% pentru activitatea de control invocată și utilizată de instituția pârâtă în stabilirea unei alte grile de salarizare pentru anul 2022 decât cea prevăzută de norma legală nu poate constitui element de calcul pentru stabilirea unei alte grile de salarizare față de cea prevăzută de lege.

29. După comunicarea raportului întocmit de judecătorii-raportori, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, nu au fost formulate puncte de vedere de către părți.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

30. Completul de judecată al instanței de trimitere a reținut că sporul solicitat poate fi acordat, în conformitate cu cele reținute prin Decizia de recurs în interesul legii nr. 27 din 26 octombrie 2020.

31. În ceea ce îi privește pe reclamanți, salariile acestora sunt stabilite prin anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, care la cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. b) pct. 5 prevede majorarea salariului de bază cu 12,5%.

32. Relativ la natura juridică a majorării în discuție se reține că, potrivit lit. m) a art. 7 din Legea-cadru nr. 153/2017, „*venitul salarial al personalului din sectorul bugetar cuprinde salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, soldele de grad/salariile gradului profesional deținut, gradațiile, soldele de comandă/salariile de comandă, indemnizațiile de încadrare, indemnizațiile lunare și, după caz, compensațiile, indemnizațiile, sporurile, majorările, adaosurile, primele și premiile, precum și alte drepturi în bani și/sau în natură, corespunzătoare fiecărei categorii de personal din sectorul bugetar*”.

33. Analiza acestui text de lege, precum și a celorlalte definiții inserate în același articol atestă că termenul de majorare nu este, în mod expres, definit de legiuitor. De vreme ce nu a fost denumit „spor” nu se poate aprecia decât că legiuitorul nu a înțeles să îi ofere o autonomie față de salariul de bază al angajatului care are vocația la această majorare, astfel încât segmentul salarial în cauză nu poate fi apreciat decât ca o parte componentă a salariului de bază, cu toate consecințele ce decurg din această concluzie, inclusiv luarea în considerare a majorării pentru identificarea nivelului salariului de bază prevăzut de lege pentru anul 2022.

VII. Practica judiciară a instanțelor naționale

34. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, din răspunsurile transmise a rezultat o opinie unanimă, regăsită atât în practica judiciară, cât și în punctele de vedere teoretice formulate de judecători, care este în acord cu opinia instanței de trimitere exprimată prin încheierea de sesizare, respectiv că majorarea salariului de bază cu 12,5%, prevăzută în cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. b) pct. 5 din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, intră în calculul salariului de bază al funcționarului public, stabilit de lege pentru anul 2022.

35. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii, cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

36. În procedurile de unificare a practicii judiciare au fost identificate următoarele decizii relevante pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție:

— Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020 a Completului pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 22 ianuarie 2021, prin care s-a stabilit că: „*În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor anexei nr. VIII cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017 în corelare cu prevederile art. 38 alin. (3), alin. (4) și alin. (6) din același act normativ, personalul din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor care este încadrat și își desfășoară activitatea în specialitatea funcțiilor specifice prevăzute în anexă beneficiază de sporul pentru condiții de muncă vătămătoare/periculoase, astfel cum este reglementat de Legea-cadru nr. 153/2017, de la data la care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare devin egale sau mai mari decât cele stabilite potrivit legii pentru anul 2022, ca urmare a majorărilor salariale reglementate.*”;

— Decizia nr. 82 din 26 noiembrie 2018 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 130 din 19 februarie 2019, prin care, în interpretarea dispozițiilor Notei 2 lit. c) pct. II lit. A cap. I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 în corelare cu prevederile art. 38 alin. (1), alin. (2) lit. a), alin. (3) lit. a), alin. (4) și (6) din același act normativ, s-a stabilit că:

„*— majorarea salariului de bază, de 15% pentru complexitatea muncii, nu se acordă pentru perioada 1 iulie 2017-31 decembrie 2017 și pentru anul 2018;*

— *pentru perioada 2019-2022, această majorare se acordă în condițiile stabilite la art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017;*

— prin excepție, această majorare se acordă începând cu 1 ianuarie 2018 sau cu data de la care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare devin mai mari decât cele stabilite potrivit legii pentru anul 2022, ca urmare a majorărilor salariale reglementate.”;

— Decizia nr. 28 din 10 februarie 2025 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 10 martie 2025, prin care a fost respinsă, ca inadmisibilă, sesizarea cu privire la următoarea problemă de drept:

„Interpretarea dispozițiilor art. 23 coroborat cu art. 13 de la lit. B a capitolului I din anexa nr. I la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, raportat la dispozițiile Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, precum și a condițiilor de acordare a acestuia pentru personalul din familia ocupațională de funcții bugetare «Învățământ», aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 34/2018, cu modificările ulterioare, respectiv dacă personalul didactic, auxiliar-didactic și nedidactic beneficiază de sporul pentru condiții de muncă vătămătoare/periculoase, astfel cum este reglementat de Legea-cadru nr. 153/2017, de la data la care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare devin egale sau mai mari decât cele stabilite potrivit legii pentru anul 2022, ca urmare a majorărilor salariale reglementate, sau de la data de 1 ianuarie 2018, data intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017.

De asemenea, dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017 raportat la art. 2 din Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 34/2018, sporul pentru condiții de muncă vătămătoare/periculoase se acordă de la data emiterii buletinelor de determinare sau, după caz, expertizare, emise de către autoritățile abilitate în acest sens, sau de la data intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017/data la care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare devin egale sau mai mari decât cele stabilite potrivit legii pentru anul 2022, ca urmare a majorărilor salariale reglementate.”;

— Decizia nr. 37 din 7 mai 2020 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 591 din 6 iulie 2020, prin care a fost respinsă, ca inadmisibilă, sesizarea cu privire la următoarea problemă de drept: „Cum se interpretează și aplică dispozițiile anexei VIII cap. II lit. A pct. II subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea nr. 153/2017, modificată și completată, care prevăd că «Personalul din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor care este încadrat și își desfășoară activitatea în specialitatea funcțiilor specifice prevăzute în prezenta anexă beneficiază și de următoarele categorii de sporuri și drepturi: a) Sporuri: 1. Spor pentru condiții deosebite de muncă vătămătoare/periculoase care implică risc de îmbolnăvire și/sau contagiune directă sau indirectă, respectiv riscuri asociate datorate condițiilor specifice de desfășurare a activității — de până la 35%; (...)» în corelare cu dispozițiile art. 38 din Legea nr. 153/2017, modificată și completată?”.

IX. Jurisprudența Curții Constituționale

37. Prevederile cuprinse în cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. b) pct. 5 din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 au făcut obiectul controlului de constituționalitate, iar prin Decizia nr. 110 din 23 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 544 din 26 mai 2021, și Decizia nr. 581 din 16 septembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1094 din 17 noiembrie 2021, Curtea Constituțională a respins, ca inadmisibile, excepțiile de neconstituționalitate invocate, reținând că problema de drept a făcut obiectul unei sesizări a Înaltei Curți de Casație și Justiție, soluționată prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020 referitoare la recursul în interesul legii cu privire la interpretarea și aplicarea

unitară a dispozițiilor anexei nr. VIII cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017 în corelare cu prevederile art. 38 alin. (3), (4) și (6) din același act normativ.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

38. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea formulată în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, nefiind întrunite cumulativ condițiile de admisibilitate prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

39. Sesizarea adresată Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost întemeiată pe dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, iar conform art. 1 din actul normativ menționat, domeniul de aplicare cuprinde procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale ori de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal; de asemenea, ordonanța se aplică și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice.

40. Articolul 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 instituie o procedură specială privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, după cum urmează: „Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

41. În contextul normativ evocat mai sus, admisibilitatea sesizării prealabile întemeiate pe dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 presupune îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

- (i) sesizarea să fie formulată într-o cauză aflată în curs de judecată, în primă instanță sau în calea de atac;
- (ii) obiectul procesului să se încadreze în categoriile prevăzute limitativ la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024;
- (iii) sesizarea să vizeze o chestiune de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei;
- (iv) chestiunea de drept invocată să nu fi făcut obiectul unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

42. Dispozițiile citate anterior au caracterul unor norme speciale în raport cu normele de drept comun prin care este reglementată sesizarea prealabilă în vederea dezlegării unor chestiuni de drept, cuprinse în art. 519-521 din Codul de procedură civilă, urmând a se completa însă cu acestea, în mod corespunzător, așa cum prevede expres art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

43. Verificând condițiile de admisibilitate astfel prezentate, se constată că în cauza de față acestea nu sunt îndeplinite în mod cumulativ, după cum se va dezvolta în cele ce urmează.

44. Referitor la primele două condiții legale se reține că acestea sunt îndeplinite, întrucât cauza în care s-a formulat sesizarea se află în curs de soluționare pe rolul Curții de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal, instanță care judecă în apel, iar litigiul se circumscrie domeniului specific de reglementare prevăzut de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, fiind în discuție acordarea pentru funcționarii publici care își desfășoară activitatea în

cadrul Direcției Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor Suceava a sporului de 30% pentru condiții deosebite de muncă.

45. În concret, în cauză, instanța de trimitere a reținut că sporul în discuție se acordă de la momentul la care salariile reclamantilor ajung la nivelul maxim precizat în grila din anexele la Legea-cadru nr. 153/2017 pentru anul 2022, în acord cu cele statuate prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, în soluționarea unui recurs în interesul legii, însă a indicat ca problemă de drept, față de poziția diferită a părților, modalitatea de calcul al salariului de bază în vederea acordării acestui spor, respectiv dacă este inclusă majorarea de 12,5% pentru complexitatea muncii, prevăzută de anexa nr. VIII cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. b) pct. 5 din Legea-cadru nr. 153/2017.

46. Însă, în ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a statuat că sesizarea trebuie să aibă ca obiect o problemă de interpretare juridică ce necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecății.

47. Astfel, în Decizia nr. 72 din 16 octombrie 2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 901 din 16 noiembrie 2017, cu privire la cerința chestiunii de drept s-a arătat că, *„în înțelesul legii, chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită trebuie să fie specifică, urmărind interpretarea punctuală a unui text legal, fără a-i epuiza înțelesurile sau aplicațiile; întrebarea instanței trebuie să fie una calificată, iar nu generică și pur ipotetică. În același timp, problema de drept trebuie să fie reală, iar nu aparentă, să privească interpretarea diferită sau contradictorie a unui text de lege, a unei reguli cutumiare neclare, incomplete sau, după caz, incerte ori incidența unor principii generale ale dreptului, al căror conținut sau a căror sferă de acțiune sunt discutabile”* (paragrafele 51 și 52).

48. În egală măsură, astfel cum s-a arătat anterior, prevederile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 impun drept condiție de admisibilitate a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile existența unei chestiuni de drept, iar noțiunea de „chestiune de drept” are, în acest context, înțelesul dat de art. 519 din Codul de procedură civilă, deoarece termenii folosiți de legiuitor sunt aceiași, iar art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 prevede că *„Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie”*.

49. În acest sens, jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în cauzele în care s-au formulat sesizări potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, a subliniat necesitatea analizării condiției ca sesizarea să privească o chestiune veritabilă de drept, invalidând opinia că sesizarea devine obligatorie odată îndeplinite celelalte cerințe de admisibilitate (Decizia nr. 54 din 21 octombrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1198 din 29 noiembrie 2024; Decizia nr. 86 din 18 noiembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 10 ianuarie 2025; Decizia nr. 77 din 18 noiembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 15 ianuarie 2025).

50. Aceleași decizii subliniază cu claritate necesitatea ca instanța de trimitere, cu ocazia îndeplinirii obligației de motivare a încheierii de sesizare, să procedeze la argumentarea

caracterului dificil al chestiunii de drept, prin prezentarea motivelor pentru care norma legală a a cărei interpretare se cere este neclară sau susceptibilă de interpretări diferite.

51. În acest context se observă că, deși apreciază că se impune sesizarea instanței supreme în scopul dezlegării unei chestiuni de drept, instanța de trimitere nu prezintă argumente referitoare la existența în speță a unei atari chestiuni, din încheierea de sesizare lipsind vreo referire la dificultatea interpretării dispozițiilor cuprinse în anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, care la cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. b) pct. 5 se referă la majorarea salariului de bază cu 12,5% pentru personalul din cadrul administrației publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor care își desfășoară activitatea în structurile de inspecție și control sau care, prin atribuțiile specifice, contribuie în actul oficial de control, respectiv de inspector al A.N.S.V.S.A.

52. De asemenea, expunând propriul punct de vedere asupra chestiunii ce face obiectul sesizării, instanța de trimitere nu a identificat în cauză o normă aplicabilă neclară, lacunară sau susceptibilă de interpretări diferite, astfel că nu sunt întrunite circumstanțele necesare pentru a considera că întrebarea formulată se referă la o veritabilă chestiune de drept.

53. De altfel, dincolo de caracterul deficitar al modului de redactare a încheierii de sesizare, se observă și că îi este facil titularului sesizării să identifice corect raționamentul juridic de urmat în interpretarea dispozițiilor legale indicate, având în vedere dezlegările anterioare ale instanței supreme cu privire la norme similare prin care sunt prevăzute majorări ale salariului de bază, atât în ceea ce privește natura acestora, cât și determinarea momentului de la care sunt aplicabile, în raport cu aplicarea etapizată a legii-cadru de salarizare.

54. Sporul pentru condiții de muncă vătămătoare/periculoase, prevăzut de anexa nr. VIII cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, se acordă, astfel cum s-a statuat prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, în interpretarea acestor dispoziții, în corelare cu prevederile art. 38 alin. (3), (4) și (6) din același act normativ, *„de la data la care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare devin egale sau mai mari decât cele stabilite potrivit legii pentru anul 2022”*, în considerentele acestei decizii reținându-se faptul că *„81. (...) se acordă doar personalului care beneficiază de un salariu calculat potrivit dispozițiilor acestei legi, neavând o autonomie proprie care să îi permită o aplicare directă și nemijlocită în baza art. 23, fără o coroborare a acestui text de lege cu cel al art. 38”*.

55. Salariile de bază *„stabilite potrivit legii pentru anul 2022”* sunt cele stabilite în anexele nr. I-IX, potrivit art. 7 lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, care definește distinct salariul de bază, și anume *„suma de bani la care are dreptul lunar personalul plătit din fonduri publice, corespunzător funcției, gradului/treptei profesionale, gradației, vechimii în specialitate, astfel cum este stabilită în anexele nr. I-IX”*.

56. În ceea ce privește natura majorării salariului de bază cu 12,5% în discuție (prevăzută pentru personalul indicat de dispozițiile legale a căror interpretare se solicită) se reține faptul că, referitor la majorarea salariului de bază, stabilită pentru alte categorii de personal prin norme similare celor care formează obiectul prezentei sesizări, și anume art. 8 din anexa nr. I capitolul I lit. B din Legea-cadru nr. 153/2017, care prevăd o majorare de 10% a salariului de bază, prin Decizia nr. 7 din 8 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 239 din 9 martie 2021, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că intră sub incidența prevederilor art. 38 alin. (41) din legea-cadru, dispoziții care vizau, începând cu 1 ianuarie 2019, acordarea unor tranșe de 1/4 din diferența dintre salariul de bază prevăzut de lege pentru anul 2022 și cel din luna decembrie 2018. S-a avut în vedere faptul că *„134. (...) majorarea evocată de lege vizează în mod*

direct salariul de bază, atrăgând creșterea acestuia, astfel că ea nu reprezintă un element salarial distinct de salariul de bază, asimilabil sporurilor, indemnizațiilor, primelor ș.a. la care se referă, diferențiindu-le de salariul de bază, art. 7 lit. e) din Legea-cadru nr. 153/2017”.

57. În interpretarea aceluiași dispoziții, prin Decizia nr. 24 din 15 noiembrie 2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 26 ianuarie 2022, s-a stabilit că personalul didactic beneficiază de majorare „începând cu data la care salariul de bază este stabilit conform anexelor acestei legi, respectiv data de la care salariul de bază devine egal sau mai mare decât cel stabilit potrivit legii pentru anul 2022”, iar „până la acel moment, începând cu data de 1 ianuarie 2019, aceste drepturi vor fi luate în considerare în conformitate cu dispozițiile art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, prin aplicarea acestora la salariul de bază prevăzut de lege pentru anul 2022, din care se scade salariul de bază aferent lunii decembrie 2018 pentru determinarea tranșelor de majorare”.

58. De asemenea, în ceea ce privește modalitatea concretă de acordare a majorării pentru perioada de aplicare etapizată a legii-cadru sunt aplicabile și cele statuate prin Decizia nr. 82 din 26 noiembrie 2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, care, în interpretarea dispozițiilor notei 2 lit. c) pct. II lit. A cap. I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, care prevăd o majorare a salariului de bază de 15%, a stabilit că aceasta nu se acordă pentru perioada 1 iulie 2017-31 decembrie 2017 și pentru anul 2018, pentru perioada 2019-2022 această majorare se

acordă în condițiile stabilite la art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, iar, prin excepție, „această majorare se acordă începând cu ianuarie 2018 sau cu data de la care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare devin mai mari decât cele stabilite potrivit legii pentru anul 2022”.

59. Dezlegările date chestiunilor de drept menționate, în cadrul mecanismelor de unificare a practicii judiciare, oferă repere de interpretare care pot fi valorificate, *mutatis mutandis*, având în vedere că, din perspectiva aspectelor care interesează în cauză, privind data la care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare devin egale sau mai mari decât cele stabilite potrivit legii pentru anul 2022, s-a statuat asupra faptului că majorări prevăzute prin norme similare celor din prezenta sesizare se acordă începând cu data de la care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare devin mai mari decât cele stabilite potrivit legii pentru anul 2022, conform anexelor acestei legi.

60. Or, acest aspect implică stabilirea cu prioritate a faptului că salariile sunt cele determinate potrivit legii pentru anul 2022, în anexele la lege, chiar majorarea în discuție, care vizează în mod direct salariul de bază și conduce la creșterea acestuia, fiind acordată, de asemenea, ulterior îndeplinirii acestei condiții.

61. Circumstanțele expuse în cele ce precedă relevă că instanța de trimitere dispune de elementele necesare pentru a determina înțelesul juridic al normei la care se referă încheierea de sesizare și că, în absența oricărei dificultăți de interpretare ori a unor norme aflate în conflict, nu se poate identifica o chestiune de drept care să necesite declanșarea mecanismului de unificare de față, ceea ce atrage inadmisibilitatea sesizării.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 3.243/86/2018*, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind următoarea chestiune de drept:

Dacă, în aplicarea dispozițiilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în ceea ce privește salarizarea funcționarilor publici din cadrul direcțiilor sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, determinarea salariului de bază stabilit de lege pentru anul 2022 se face cu includerea majorării salariului de bază cu 12,5% pentru complexitatea muncii, prevăzută de cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. b) pct. 5 din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 23 iunie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Mihaela Lorena Repana

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcări actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

